

[Birgith Mogensen]

men på motorveje og 80 km i timen på veje, som ikke passerer gennem tæt bebyggede områder.

For at leve op til, at farthastigheder skal tilpasses forholdene, bør vi derfor kunne skaffe folketingsflertal for lovforslag nr. L 25, som vil forhøje de generelle hastighedsgrænser på omtalte vejstrækninger fra henholdsvis 80 til 90 km i timen og fra 100 til 120 km i timen. Derimod bør vi fortsat bevare variable hastighedsbegrænsninger gennem tæt bebyggede områder, og jeg finder det væsentligt, at det er den lokale befolkning i de forskellige områder, der i samråd med det stedlige politi og andre myndigheder fastsætter de kørehastigheder, som vil være individuelle.

Men som sagt, CD ser positivt på det foreliggende lovforslag.

Knud Lind (FP):

Indledningsvis vil jeg da gerne takke ministeren og mange andre ordførere for den positive opbakning, der er kommet om fremskridtpartiets lovforslag, og det er da også rigtigt, som justitsministeren siger, at hastighedsgrænser behandles i færdselssikkerhedskommissionen, og at man snart vil barsle med en betænkning. Jeg vil også godt sige, at jeg tidligere i mit eget betækningsbidrag i færdselssikkerhedskommissionen har givet udtryk for, at 120 km i timen på motorvej var rimelig, og når jeg siger rimelig, skal det også ses ud fra motorvejens beskaffenhed; det er nemlig det, den er bygget til, og man må også konstatere efter de undersøgelser, der er lavet, at der er få uheld på en motorvej. I øvrigt, når man ser nærmere efter, sker uheldene på en motorvej ved tilkørselsramperne og frakørselsramperne, og det vil i realiteten sige, at det er på steder, hvor hastigheden er nedsat. Det er altså ikke de 120 km i timen, som der er tale om her, som er årsag til uheldene, men det er reelt de propdannelser, der eventuelt dannes ved frakørselsbanerne.

Man kan diskutere, om man på almindelig landevej skal have hastigheden sat op til 90 km i timen. Jeg forstod på justitsministeren, at man var en lille smule betænkelig ved det. Jeg har ikke udfærdiget bemærkningerne til lovforslaget, men vil alligevel gøre opmærksom på, at det vigtigste for mig er at få lagt

den tunge lastbiltrafik fra de almindelige veje over til motorvejene, hvor man kunne hæve lastbilernes hastighed til 90 km i timen, for ellers får man dem ikke over på den mere sikre motorvej. Der skal være en gulerod foran dem, og det er jo den vej, dette lovforslag trækker.

Lastbilchauffører har det nemlig sådan, at de vælger den korteste vej, og i dag er den korteste vej oftest uden for motorvejsnettet, der som regel betyder en omvej, og fordi den højest tilladte hastighed for lastbiler ligger på 70 km i timen, uanset om de kører på motorvej eller ej, vælger de at køre på den almindelige vej. Jeg tror, vi ville kunne spare mange menneskeliv, hvis vi fik noget af den farlige lastvognstrafik over på motorvejen. En sådan ændring kræver dog en særlig regel på en 3-sporet motorvej om, at lastbiler kun må benytte vognbane 1 og 2, mens 3. overhalingbane må være forbeholdt personvognstrafikken, for når vi er enige om, at vi ønsker at hæve hastigheden her til 120 km i timen, kan der komme nogle farlige momenter i trafikken, hvis lastbilerne kører i alle 3 spor.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at advare en smule mod at tro, at bare man laver en skilteskov om hastighed og om hastighedsbegrænsning, skal det nok gå. Det er forkert. Generelle hastighedsbegrænsninger virker sløvende på trafikanterne.

Færdselsloven taler om, at man altid skal køre efter forholdene, og det er vejens beskaffenhed, det er vind- og vejrforhold, det er vognens tilstand, og det er førerens tilstand og rutine. En slavisk hastighedsbegrænsning, i særdeleshed de lave hastighedsbegrænsninger, virker sløvende på trafikanterne. Uanset om det snør eller stormer, sætter de sig ind i vognen og får tændt for varmeapparatet, og så kører de derudad med den højest tilladte hastighed; derfor er der også andre områder, man bør sætte ind på.

Jeg ved ikke, om det er foranlediget af dette lovforslag, men jeg er glad for, at ministeren nævnede, at man i januar 1984 vil afholde en konference, hvor man vil tage alle disse problemer op, og så har dette lovforslag haft sin mission.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Da mit partis ordfører, fru Aase Olesen, ikke kan være til stede, skal jeg på den radi-